

Curtea Supremă de Justiție
a Republicii Moldova

Высшая Судебная Палата
Республики Молдова

MD 2009 or. Chișinău, str. M. Kogălniceanu, 70
tel. (+373 22) 22 31 69

MD 2009 г. Кишинев ул. М. Когэлничану, 70
tel. (+373 22) 22 31 69

09 noiembrie 2015

Dlui Alexandru Tănase,
Președintele Curții Constituționale a RM

Stimate Domnule Președinte,

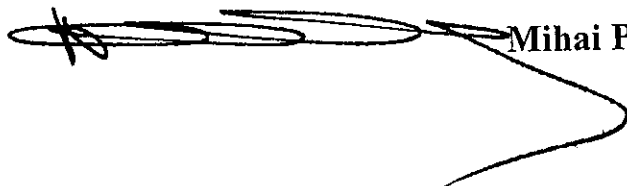
În conformitate cu art. 12¹ alin.(1) CPC, art. 24, 25 lit.d) din Legea cu privire la Curtea Constituțională, art. 38 lit.d), 39 din Codul jurisdicției constituționale, art. 2 lit. b) , 16 lit.b) și 17 din Legea cu privire la Curtea Supremă de Justiție se expediază spre soluționare sesizarea cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate pct.18 art.I din Legea nr.155 din 05.07.2012 pentru modificarea și completarea CPC.

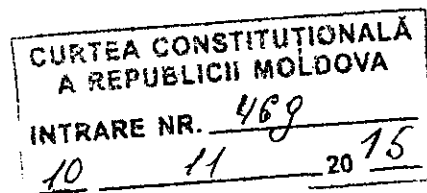
Anexă: 1.copia Hotărârii Plenului CSJ nr.10 din 19 octombrie 2015 (pe 1 filă);

2. sesizarea (pe 9 file);

3. dosarul civil nr. 2 rh-199/15 (2 vol.)

Președintele
Curții Supreme de Justiție

 Mihai Poalelungi

Plenul Curții Supreme de Justiție
a Republicii Moldova

HOTĂRÎRE

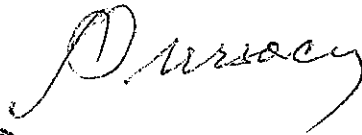
Cu privire la sesizarea Curții Constituționale pentru efectuarea controlului neconstituționalității și declararea neconstituțională a pct. 118 Art. I din Legea nr.155 din 05.07.2012 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă.

Conform art. 12¹ alin. (1) Cod de procedură civilă, art. 24, 25 lit.d) Legea cu privire la Curtea Constituțională, art. 38 lit.d) și 39 din Codul jurisdicției constituționale, art. 2 lit.b), 16 lit.b) și 17 din Legea cu privire la Curtea Supremă de Justiție, Plenul

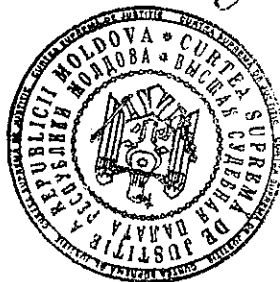
HOTĂRĂȘTE:

1. Sesizarea Curții Constituționale pentru efectuarea controlului neconstituționalității și declararea neconstituțională a pct. 118 Art. I din Legea nr.155 din 05.07.2012 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă.

Vicepreședintele
Curții Supreme de Justiție

Petru Ursache

Chișinău,
19 octombrie 2015
Nr. 10

S E S I Z A R E

Cu privire la efectuarea controlului neconstituționalității pct. 118 Art. I din Legea nr.155 din 05.07.2012 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă.

Onorată Curte,

Curtea Supremă de Justiție examinează cererea de revizuire depusă de Guțu Felix în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată formulată de Guțu Felix împotriva întreprinderii de stat „Moldatsa” cu privire la anularea ordinelor; restabilirea la locul de muncă anterior deținut; încasarea salariului și alte plăți de compensare pentru lipsa forțată de la serviciu și repararea prejudiciului moral.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 22 martie 2006, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 mai 2006, apelul declarat de Felix Guțu a fost admis, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă parțial. Astfel, s-a dispus:

anularea ordinului nr. 111-p din 18 august 2005 și obligarea ÎS „Moldatsa” să-l restabilească pe Felix Guțu în funcția de controlor de trafic aerian, deținută anterior, începînd cu data concedierii, 18 august 2005.

încasarea din contul ÎS „Moldatsa” în beneficiul lui Felix Guțu, pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă, salariul mediu în mărime de 45508,88 lei și recuperarea prejudiciului moral cauzat, un salariu mediu lunar în sumă de 5056,52 lei, în total 50 565,20 lei și suma de 3041 lei cheltuieli de judecată.

încasarea din contul ÎS „Moldatsa”, în beneficiul statului, taxa de stat în sumă de 1455,26 lei.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 30 august 2006, a fost admis recursul declarat de ÎS „Moldatsa”, casată decizia Curții de Apel Chișinău din 25 mai 2006 și menținută hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 22 martie 2006.

La 14 aprilie 2011, Guțu Felix a formulat cerere de revizuire împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 30 august 2006, invocând temeiul prevăzut la art. 449 lit. e) Cod de procedură civilă (în vigoare pînă la 01 decembrie 2012),

conform căruia, revizuirea se declară în cazul în care s-a anulat ori s-a modificat hotărîrea, sentința sau decizia instanței judecătorești sau hotărîrea ori decizia unui alt organ care au servit drept temei pentru emiterea hotărîrii sau deciziei a căror revizuire se cere.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 19 octombrie 2011, cererea de revizuire a fost respinsă ca inadmisibilă.

La 28 mai 2015, Guțu Felix a formulat repetat cerere de revizuire, solicitând admiterea cererii de revizuire, casarea actului judecătoresc contestat, cu dispunerea rejudecării pricinii în ordine de recurs.

La 30 iunie 2015, Guțu Felix a depus cerere prin care solicită ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale privind controlul constituționalității și declarării neconstituționalității pct. 118 Art. I din Legea nr. 155 din 05 iulie 2012 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, cu suspendarea procedurii de examinare a pricinii.

În motivarea cererii, menționează Guțu Felix precum că ordonanța din 20 mai 2005 privind încetarea urmăririi penale în legătură cu intervenirea actului de amnistie, care a servit drept temei pentru emiterea deciziei Curții Supreme de Justiție din 30 august 2006 și ordinului de concediere nr.119/p din 18 august 2005, a fost anulată, iar prin ordonanța Procuraturii de transport din 19 octombrie 2012, din motivul lipsei semnelor constitutive ale infracțiunii, s-a dispus încetarea urmăririi penale în privința cet. Guțu Felix.

Cu ordonanță din 20 mai 2005, a făcut cunoștință la 27 februarie 2015.

Susține că, în procesul judecării pricinii, urmează a fi aplicat art. 449 lit. e) Cod de procedură civilă, potrivit căruia, revizuirea se declară în cazul în care s-a anulat ori s-a modificat hotărîrea, sentința sau decizia instanței judecătorești care a servit drept temei pentru emiterea hotărîrii sau deciziei a căror revizuire se cere.

Precizează că, actualul conținut al art.449 lit.e) Cod de procedură civilă, este rezultatul adoptării Legii nr. 155 din 05.07.2012 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, potrivit căreia:

„Art. I – Codul de procedură civilă al Republicii Moldova nr.225-XV din 30 mai 2003 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2003, nr.111–115, art.451), cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

118. La articolul 449:

la litera e), cuvintele “sau hotărîrea ori decizia unui alt organ” se exclud;”

„Articolul 450. Termenele de depunere a cererii de revizuire și calculul acestora

Cererea de revizuire se depune:

d) în termen de 3 luni din ziua în care persoana interesată a luat cunoștință de hotărîrea, sentința sau decizia anulată sau modificată care a servit drept temei pentru emiterea hotărîrii sau deciziei a căror revizuire se cere – în cazul prevăzut la art.449 lit.e);”

Astfel, invocă Guțu Felix că a fost exclusă posibilitatea revizuirii hotărârilor judecătorești irevocabile în baza temeiului „hotărîrea ori decizia unui alt organ s-a anulat ori s-a modificat”.

Consideră că, prin excluderea din Codul de procedură civilă a temeiului de

revizuire indicat, se încalcă articolele 1 alin. (3), 16, 20, 21, 54 și 116 din Constituție, or, potrivit art. 20 din Legea supremă a Republicii Moldova, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime. Totodată, nici o lege nu poate îngreuna accesul la justiție.

În aceeași ordine de idei, potrivit art. 54 al Constituției, în Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.

Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sînt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

Prevederile alineatului (2) nu admit restrîngerea drepturilor proclamate în articolele 20-24.

Restrîngerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.

Modificările la Codul de procedură civilă, amintite mai sus, aduc atingere statului de drept, consfințit în art. 1 alin. (3) din Constituție, care declară ca valori supreme și garantează demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic.

În același sens, norma contestată impune obstacole nejustificate instanțelor judecătorești la îndeplinirea misiunii lor de îndeplinire a justiției, consacrată în art. 116 din Constituție.

Complementar, indică Guțu Felix că potrivit art. 4 al Constituției, dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte.

Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale.

Astfel, potrivit art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, „1. Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil al cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, ca va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărîrea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau unei părți a acestuia în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci cînd interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță atunci cînd, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere

intereselor justiției”.

Tot aici, potrivit art. 8 al Declarației Universale a Drepturilor Omului, „Orice persoană are dreptul să se adreseze în mod efectiv instanțelor judiciare competente împotriva actelor care violează drepturile fundamentale ce îi sunt recunoscute prin constituție sau prin lege”.

Reieșind din cele expuse, menționează că, respectarea drepturilor omului și ocrotirea persoanei, constituie o îndatorire primordială a statului, iar accesul liber la justiție reprezintă garantarea drepturilor omului, care poate fi realizată prin intermediul instanțelor judecătorești.

Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă în cazul lezării drepturilor sale. Astfel, normele constituționale indică în mod direct existența unei obligații active a statului de a asigura dreptul la satisfacție efectivă în justiție.

Legiuitorul, pentru a concretiza și a conferi plenitudine dreptului de acces la justiție, dezvoltă normele constituționale în legi organice, însă aceste legi organice, nu pot aduce atingere substanței normei constituționale.

CtEDO în jurisprudența sa, în mod constant, a statuat că, simpla consacrare a unui drept chiar și la nivel suprem prin Constituție, nu este de natură să asigure o eficacitate reală a acestuia, atât timp cât, în practică, exercitarea acestuia întâmpină obstacole. Anume pentru acest motiv CtEDO a subliniat că, dezideratul CEDO este: „Să apere drepturi nu teoretice sau iluzorii, ci concrete și efective”.

În hotărârea nr.14 din 15 noiembrie 2012, Curtea Constituțională a statuat:

„50. [...] principiul accesului liber la justiție urmează a fi privit nu doar ca o garanție fundamentală pentru exercitarea efectivă a drepturilor și libertăților persoanei, ci și ca o normă imperativă chemată să dea sens noțiunii de „stat de drept”. Or, conform art. 1 alin.(3) din Constituție, Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sînt garantate.”

„51. Din perspectiva guvernării drepturilor și libertăților fundamentale, este de menționat că, potrivit art. 15 din Legea Supremă, care garantează principiul universalității, cetățenii Republicii Moldova beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea.”

Prin Hotărârea nr. 2 din 19 februarie 2004, privind controlul constituționalității unor dispoziții ale art.416 și art.444 Cod de procedură civilă, Curtea a menționat următoarele: „Accesul liber la justiție este un principiu complex, cuprinzând mai multe relații și drepturi fundamentale, prin care se poate garanta exercitarea lui deplină.”

Prin urmare, Codul de procedură civilă prevede posibilitatea desființării hotărârilor și deciziilor irevocabile ale tuturor instanțelor judecătorești prin intermediul revizuirii.

Este unanim recunoscut că accesul la justiție nu înseamnă accesul la toate căile de atac, legiuitorul fiind suveran în a limita, pentru rațiuni impuse de specificul domeniului supus reglementării, un atare acces. O concluzie, în deosebi, se impune atunci când în discuție este accesul la o cale extraordinară de atac, care

prin definiție are caracter de excepție și deci, poate fi valorificată numai în cazuri limitate, în caz contrar, existând riscul producerii unei perturbări majore ale stabilității și securității raporturilor juridice.

Existența instituției revizuirii și rațiunea reglementării de către legiuitor, pe de o altă parte, se întemeiază prin aceea că legiuitorul recunoaște situații când și o hotărâre judecătorească, dată în ultimă instanță sau rămasă irevocabilă prin nefolosirea căilor de atac, poate fi greșită și nu neapărat din motive imputabile instanței de judecată. Aceasta este ipoteza pentru care trebuie să se dea posibilitate reformării hotărârii judecătorești.

Hotărârea ori decizia unui alt organ, care s-a anulat ori s-a modificat, nu poate sta la baza unei hotărâri judecătorești, iar competența instanței de revizuire de a schimba, în tot sau în parte, hotărârea atacată, este dată tocmai de scopul de a se corecta hotărârea în cauză.

Pe cale de consecință, revizuirea asigură înlăturarea din sfera ordinii de drept ale acelor hotărâri irevocabile care, prin erorile judiciare pe care le conțin, aduc gravă atingere ordinii de drept și principiilor fundamentale.

Posibilitatea exercitării căii de atac extraordinare, revizuirea, reprezintă o garanție suplimentară a eliminării pericolului necorectării erorilor judiciare în concordanță cu imperativii dreptului la un proces echitabil și nu la încălcarea acestui drept.

Cu certitudine, statul este îndreptățit să impună prin lege anumite exigențe pentru instituirea unor termene pentru valorificarea de către titular a dreptului său subiectiv, pentru a limita în timp starea de incertitudine în desfășurarea raporturilor juridice.

Prin anularea dreptului de a revizui o hotărâre la bază căreia a stat o hotărâre ori o decizie a unui alt organ, care s-a anulat ori s-a modificat, persoanelor le este îngăduit accesul la justiție pentru a obține din partea instanțelor judecătorești o reparație efectivă a drepturilor vătămăte.

Consideră Guțu Felix că, excluderea dreptului persoanei de a se adresa instanței de judecată pentru revizuirea unei hotărâri pronunțate având la bază hotărârea ori decizia unui alt organ, care s-a anulat ori s-a modificat, constituie o negare și o amputare a drepturilor și intereselor legitime ale persoanei căreia statul este ținut să-i acorde protecție, fiind astfel, contrară articolului 54 din Constituție.

Crearea unei societăți democratice, guvernată de principiul proeminenței dreptului, poate fi atinsă nu doar prin prevenirea încălcării drepturilor omului și prin asigurarea sancționării acestor încălcări, dar și prin crearea unui complex de garanții și instrumente chemate să asigure funcțiile reparatorii ale justiției. Pentru aceasta, statul este chemat să prevadă un remediu procedural, precum revizuirea unor hotărâri, cu consecința anulării lor, întrucât a fost anulată ori s-a modificată hotărârea ori decizia unui alt organ, care a stat la baza hotărârii supuse revizuirii.

În Hotărârea nr.16 din 25.06.2013, Curtea Constituțională a statuat:

„52. Totodată, Curtea reține că principiile specificate nu se opun în totalitate existenței procedurilor extraordinare prin readucerea în fața instanțelor a aspectelor litigioase deja soluționate, însă necesitatea respectării principiului siguranței circuitului civil - care este unul din aspectele esențiale ale principiului

preeminenței dreptului într-o societate democratică - cere ca folosirea acestora în materie civilă să îmbrace un caracter excepțional în ceea ce privește termenul în care pot fi promovate, motivele de admisibilitate precum și părțile care au dreptul la acțiune.”

„53. Având în vedere cele expuse, Curtea menționează că legislația procesuală reglementează mecanisme ce acordă posibilitatea desființării hotărârilor judecătorești irevocabile în cazul în care urmează a fi corectate erorile judiciare și omisiunile justiției.”

„62. Astfel, Curtea reține că o derogare de la principiul *res judicata* este justificată doar atunci când este necesară datorită unor circumstanțe esențiale și convingătoare.”

„63. Curtea reiterează că la stabilirea temeiurilor de revizuire este necesar ca legiuitorul să urmărească menținerea unui echilibru între respectarea dreptului la un proces echitabil și a principiului securității raporturilor juridice.”

„65. Curtea consideră că reglementarea unui mijloc procedural care să permită retractarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile, pronunțate de o instanță judecătorească cu încălcarea principiilor constituționale, nu este de natură să încalce dreptul la un proces echitabil și principiul securității raporturilor juridice.”

„83. Renunțarea la una dintre modalitățile care asigurau o protecție efectivă a justițiabililor, cu consecința trecerii la standard inferior de ocrotire a drepturilor și libertăților fundamentale în raport cu cel anterior, consacrat de legislația infra-constituțională, constituie o încălcare a principiilor constituționale. Or, art. 54 din Constituție statuează că în Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și ale cetățeanului.”

Conform art.12¹ alin.(1) și (3) Cod de procedură civilă, dacă în procesul judecării pricinii se constată că norma de drept ce urmează a fi aplicată sau care a fost deja aplicată este în contradicție cu prevederile Constituției Republicii Moldova, iar controlul constituționalității actului normativ este de competența Curții Constituționale, instanța de judecată formulează o sesizare a Curții Constituționale pe care o transmite prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Din momentul emiterii, de către instanță, a încheierii cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate și pînă la adoptarea hotărîrii, de către Curtea Constituțională, procedura de examinare a pricinii sau de executare a hotărîrii pronunțate se suspendă.

Plenul Curții Supreme de Justiție, examinînd cererea formulată de Guțu Felix în fața Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție privind sesizarea Curții Constituționale în vederea efectuării controlului neconstituționalității și declararea neconstituțională a pct. 118 Art. I din Legea nr.155 din 05.07.2012 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, își formulează concluzia expusă mai jos.

Din materialele dosarului rezultă că, obiectul sesizării Curții Constituționale, îl constituie Art. I pct. 118 din Legea nr.155 din 05.07.2012 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă.

Potrivit art.449 lit. e) Cod de procedură civilă, revizuirea se declară în cazul în care s-a anulat ori s-a modificat hotărîrea, sentința sau decizia instanței judecătorești care a servit drept temei pentru emiterea hotărîrii sau deciziei a căror revizuire se cere.

Actualul conținut al articolului este rezultatul adoptării Legii nr. 155 din 05.07.2012 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, potrivit căreia:

„Art. I - Codul de procedură civilă al Republicii Moldova nr.225-XV din 30 mai 2003 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2003, nr.111–115, art.451), cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

„118. La articolul 449:

la litera e), cuvintele “sau hotărîrea ori decizia unui alt organ” se exclud;”

Prevederile Constituției:

„Articolul 1. Statul Republica Moldova

(3) Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sînt garantate.”

„Articolul 7. Constituția, Lege Supremă

Constituția Republicii Moldova este Legea ei Supremă. Nici o lege și nici un alt act juridic care contravine prevederilor Constituției nu are putere juridică.”

„Articolul 20. Accesul liber la justiție

(1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngreuna accesul la justiție.”

„Articolul 54. Restrîngerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

(1) În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.

(2) Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrîngeri decît celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sînt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

(3) Prevederile alineatului (2) nu admit restrîngerea drepturilor proclamate în articolele 20-24.

(4) Restrîngerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.”

Prevederile Codului de procedură civilă:

„Articolul 5. Accesul liber la justiție

(1) Orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.

(2) Nici unei persoane nu i se poate refuza apărarea judiciară din motiv de inexistență a legislației, de imperfecțiune, coliziune sau obscuritate a legislației în vigoare.”

„Articolul 15. Folosirea căilor de atac

Participanții la proces și alte persoane interesate ale căror drepturi, libertăți ori interese legitime au fost încălcate printr-un act judiciar pot exercita căile de atac împotriva acestuia în condițiile legii.”

Complementar normelor enumerate supra, potrivit art. 4 din Constituție, dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte.

Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale.

Astfel, conform Declarației Universale a Drepturilor Omului

„Articolul 8.

Orice persoană are dreptul să se adreseze în mod efectiv instanțelor judiciare competente împotriva actelor care violează drepturile fundamentale ce îi sunt recunoscute prin constituție sau prin lege”.

Conform Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale:

„Articolul 6. Dreptul la un proces echitabil

1. Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, ca va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărîrea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau unei părți a acestuia în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță atunci când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției”.

Raportînd prevederile Art. I pct. 118 din Legea nr.155 din 05.07.2012 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă la prevederile art. art. 1 alin. (3), 4, 7, 20, 54 din Constituție, Plenul Curții Supreme de Justiție consideră că normele sunt în contradicție și respectiv, există temeiuri de a sesiza Curtea Constituțională în vederea efectuării controlului neconstituționalității pct. 118 Art. I din Legea nr.155 din 05.07.2012 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă.

În temeiul art. 135 lit. g) din Constituția Republicii Moldova, art. 4 alin. (1) lit.g) din Legea cu privire la Curtea Constituțională, art. 39 din Codul jurisdicției constituționale și art. 12¹ Cod de procedură civilă, Plenul Curții Supreme de Justiție,

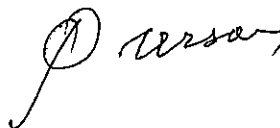
Solicită:

Efectuarea controlului neconstituționalității pct. 118 Art. I din Legea nr.155 din 05.07.2012 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă.

Alăturat prezentei sesizări se remite dosarul civil intentat la cererea de chemare în judecată formulată de Guțu Felix împotriva întreprinderii de stat „Moldatsa” cu privire la anularea ordinelor; restabilirea la locul de muncă anterior deținut; încasarea salariului și alte plăți de compensare pentru lipsa forțată de la serviciu și repararea prejudiciului moral.

Cu respect,

Vicepreședintele
Curții Supreme de Justiție

Petru Ursache